

Tiesos Draugas Ekstra Nr. 115

LEBBS naujienos

2020 m. balandis

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

*Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių
sajungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų
bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.*

Meilė – ne tai, jog mes
pamilome Dievą, bet kad jis
mus pamilo ir atsiuntė savo
Sūnų kaip permaldavimą
už mūsų nuodėmes.
Mylimieji, jei Dievas mus taip
pamilo, tai ir mes turime mylėti
vieni kitus.

1 Jono 4, 10-11

Su velykiniais sveikinimais -
Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

Šiame numeryje:

Velykinis sveikinimas skaitytojams

„Visi esame kviečiami būti misijos žmonėmis“: Interviu su Henriku Žukausku

Krikščionybė XX amžiuje (III dalis)

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 80 metų

EBF maldos kalendorius

Mielieji TDE skaitytojai,

Šios Velykos tikriausiai daugeliui iš mūsų įsimins kaip vienos iš neįprasčiausių. Toks keistas, kai kam ir labai sunkus bei skausmingas laikotarpis, kuriuo dabar gyvename... Bet būtent tuomet, kai esame išmušti iš įprastinio gyvenimo ritmo, turime galimybę dar labiau prisiliesti prie tikrosios Velykų žinios.

O toji žinia ateina ten, kur jos nesitikima. Kai palaidojame Jėzų – o tikriau, pabėgame, išsigandę ir kiekvienas savaip Jį išdavę. Būtent tuomet mus aplanko prisikėlęs Viešpats. Kambaryje su užrakintomis durimis. Pakeliui į savo Emausą. Sode, kuriame gedime žuvusios vilties.

Jėzus mokiniams pasirodo netikėtai. Ir mes dabar, netekę, kad ir laikinai, įprastinių, mus guodžiančių ir įkvepiančių vietų ir susibūrimų, esame kviečiami į naują, kitokį susitikimą su Viešpačiu.

Aš nežinau, kur jūs Jį sutiksite, bet žinau, kad Jis gyvas, ir jeigu Jis gyvas, tuomet ir mūsų gyvenimas jau dabar yra apšviestas naujo – amžino – gyvenimo šviesos.

*Naujas daigas kelias
po gūdžios žiemos
Įkapėse laidotas šaltos dirvos
Meilė atgyja, kelias iš mirties
Meilė vėl ateina, vedama vilties*

*Po trijų dienų neliko Jo kape
Numirė mirtis, ištirpo šviesoje
Niekam nelaukiant, po gilios nakties
Meilė vėl ateina, vedama vilties*

*Jį kape paguldę manėme, jog bus
Meilės pabaiga ir Ji jau nepabus
Meilė atgyja iš po užmaršties
Meilė vėl ateina, vedama vilties*

*Jeigu mūsų širdys pakirstos žiemos
Prisikėlęs Viešpats gaivą dovanos
Dirvą širdžių savu Žodžiu palies
Meilė vėl ateina, vedama vilties*

M.: Prancūzų (Noel Nouvelet), T.: John M.C. Crum
Vert. Lina Toth (Andronovienė) (2013)

Šios giesmės pasiklausyti galite paspaudę štai šią nuorodą:

<https://soundcloud.com/user-765481526/naujas-daigas-kelias-now-the-green-blade-rises-lina-toth-andronoviene>

Lina Toth ✓

„Visi esame kviečiami būti misijos žmonėmis“: Interviu su dr. Henriku Žukausku

Šį kartą TDE skaitytojus kviečiame pokalbiui su mūsų laikinosios tarybos pirmininku, broliu Henriku Žukausku.

Mielas Henrikai, daugelis Tave pažįstam, bet gal pradėkim nuo kokio daugumai nežinomo Tavo gyvenimo fakto ar istorijos?

Turbūt kad tokių faktų ar istorijų gali būti daug, nes tikriausiai daugelis pažįstame vieni kitus tik iš tam tikros pusės. Galbūt pasidalinčiau štai tokiu faktu: didžioji dalis to, ką dabar darau, yra dalykai, apie kuriuos kažkada sakiau: "Dieve, tarnausiu Tau, kaip Tu mane vesi, bet va šito tai tikrai ne." Taip sakiau apie prisijungimą prie baptistų bažnyčios, apie tarnystę—pamokslavimą, ir apie atsakingų pareigų prisiėmimą.

Koks buvo Tavo kelias pas Dievą?

Tai padeda grįžti prie pirmo klausimo. Aš įtikėjau (kartu su savo žmona ir partnere tarnystėje, Gilija) mokydamasis paskutiniame Muzikos akademijos kurse. Iš draugo, kuris mokėsi Biblijos institute Birštone, gavęs medžiagą apie paskutinius laikus, eschatologiją, ėmiau rašyti pjesę mūsų diplominiam darbui. Kartu su Gilija važinėdavome į Birštoną, daug bendravome su savo bičiuliu, bet pats rašymo procesas atvedė prie susitikimo su Prisikėlusiu Kristumi, kuris nuo to laiko perėmė mūsų gyvenimo dramos rašymą. Teatrinis veiksmas buvo toks įdomus, kad maniau, kad pamokslavimas jam neprilygsta, o bičiulio santykiai su baptistais susiklostė ne kaip, dėl to sakiau, kad prisijungsiu, bet ne prie baptistų.

Papasakok truputėlį daugiau apie svarbiausias pamokas, iki šiol išmoktas tarnystėje.

Gyveni ir mokiesi kasdien. Bet turbūt dvi svarbiausios pamokos, kurias tarnystėje vis primenu sau, yra šios. Pirmą, kad nors svarbu planai ir įsitikinimai, bet tarnystėje svarbu įleisti pirštus į žemę, į realų bendruomenės gyvenimą. Tai ir išmoko visko, ko reikia, tame tarpe ir kaip iš tiesų suprasti Raštą. Čia kaip su Elizejaus lazda, kurią jo tarnas Gehazis nunešė ir uždėjo ant mirusio berniuko. To nepakako: reikėjo įsitraukimo ir asmeninio veiksmo (2 Kar 4). Antra svarbi pamoka tarnystėje, kurią labiausiai prisimenu, yra ta, kad kartais nebūna aiškių nuorodų iš Šventojo Rašto, kad reikia pasielgti taip, ar kitaip. O pasielgti reikia. Gyvenu ir tarnauju neilgai, bet spėjau pamatyti, kad pasirinkęs elgtis teisingai, net jei tai tuo momentu atrodo gal klaida ir pačiam, ir kitiems, vėliau įsitikini, kad tai buvo tikrai gerai. Dažnai Šventoji Dvasia nori konkrečiose situacijose vesti mus toliau nei mūsų dabartinis supratimas (Apd 11).

Kaip Tu supranti bažnyčios misiją? Kokia ji Šventajame Rašte, ir kokia ji galėtų būti mūsų šiandienėje Lietuvoje?

Tai labai platus klausimas, bet trumpai atsakyčiau taip: misiją suprantu kaip į kūriniją tekančią, iš Dievo išeinančią, gyvybės upę, kuria Dievas siekia atnaujinti kūriniją ir sugrąžinti ją pas Save per Sūnų Šventoje Dvasioje. Todėl man Šventasis Raštas savo visumoje yra misijos knyga. Mums Lietuvoje reiktų pamatyti save, savo laikus ir iššūkius šios didesnės vizijos šviesoje, ir kartu skaitant Šventąjį Raštą svarstyti, kokios yra unikalios mūsų asmeninės ir bendruomeninės dvasinės dovanos. Tada galime tartis ir panaudoti visą išmonę bei energiją, kad koja kojon su Dvasia ir drauge su vieni kitais jas išnaudotume.

Kas asmeniškai Tave džiugina šiuometiniame Tavo gyvenimo periode?

Šiame gyvenimo etape džiugina tai, kad pabaigus mokslus ir paaugus vaikams, galiu iš naujo ir šviežiai galvoti apie pašaukimą. Esu dėkingas Dievui, kad turiu jėgų, įkvėpimo ir minčių, ir kad galiu būti naudingas.

Kas Tau atrodo ypač svarbu dabartinėje mūsų Sąjungos situacijoje, kas neramina, kas kelia džiaugsmą, ir dėl ko prašytum mūsų melstis? Kaip geriausiai galėtume palaikyti Tavo tarnystę?

Sajungoje mane visada žavėjo bendruomenių ir žmonių įvairovė; mūsų mažumą visada laikiau privalumu. Tačiau visada neramino, kad susirasdavome pasakojimus ir principus (tame tarpe ir iš Rašto), kurie patvirtindavo mūsų individualias tapatybes, ir pagal tai rinkdavomės dvasinius draugus, o kad "esame viena Kristuje" likdavo teorija. Aš čia ne išimtis. Bet man ši orientacija į save visada konfliktuodavo su baptistišku įsitikinimu, kad visi esame kviečiami būti misijos žmonėmis. Manau, kad misija gali mus suvienyti ir padėti kartu laikytis Evangelijos, o jos šviesoje atrasti kitas istorijas, kurios mus labiau jungs nei skirs. Tokio pokyčio pats meldžiu, ir kviečiu melstis ir skaitytojus. Pats didžiausias palaikymas, manau, būtų neabejingumas ir noras kartu darbuotis dėl Dievo misijos, net jei esame skirtingi.

Ačiū už pokalbį! ✓

Krikščionybė XX amžiuje (III dalis)

Evangelikai krikščionys baptistai po 1944 metų

1941 m. prasidėjęs Tarybų Sąjungos ir Vokietijos karas pristabdė žiaurius tikinčiųjų persekiojimus. Iš teisinės pusės niekas nepasikeitė, bet buvo atlaidžiai žiūrima į atsigaušančią ankstesnių persekiojimų suvargintų bendruomenių veiklą. Turėjo įtakos ir Vakarų sąjungininkų reikalavimas suteikti piliečiams religijos ir sąžinės laisvę. 1944 m. spalio 26-29 d. Maskvoje buvo leista sušaukti baptistų ir evangelikų krikščionių atstovų suvažiavimą, kurio metu buvo susitarta dėl abiejų evangelišku atšakų susivienijimo vienoje Evangelikų krikščionių baptistų sąjungoje.

1942 m. buvo leista atsikurti Sekmininkų bendruomenių sąjungai, bet galimybė registruotis atskiroms bendruomenėms nebuvo suteikta. Todėl šios Sąjungos vadovai 1945 m. kreipėsi į Evangelikų krikščionių baptistų (toliau – EKB) sąjungą prašydami leisti prisijungti prie jos, nes tai būtų suteikę bendruomenėms galimybę įgyti juridinio asmens statusą. Dėl skirtingų doktrinų ir praktikų tokiam žingsniui pritarė ne visos sekmininkų bendruomenės, o baptistai į šį prašymą žiūrėjo atsargiai. Vis dėlto 1945.08.25 buvo pasirašytas ne visai aiškus turinio vadinamasis *Rugpjūčio susitarimas*. Tokiu būdu atskiros sekmininkų bendruomenės, ypač mažesnės, galėjo prisijungti prie EKB bendruomenių, o stambesnės

gauti legalų juridinį statusą, bet tik EKB vardu. Tokius sprendimus lėmė ne tikinčiųjų valia, bet valdžios spaudimas. Tai įrodė ir vėlesni įvykiai, kai prie EKB sąjungos jungėsi ir kitos evangeliškos grupės: apaštalu dvasios krikščionys, darbistai (laisvieji krikščionys), menonitai.

Prasidėjo bendruomenių atgaivinimas, veiklos aktyvinimas, bendruomenių juridinis įteisėjimas ir augimas. 1958 m. duomenimis, EKB sąjungoje buvo 5 400 registruotų bendruomenių. Žinoma, daugelyje vietų vietinė valdžia iš inercijos tęsė priešiškus veiksmus bendruomenių ar aktyvesnių narių atžvilgiu.

1959 m. Chruščiovo valdymo laikais įvyko komunistų partijos suvažiavimas, kuriame buvo svarstoma „komunizmo statybos“ idėjinė programa. Religija buvo įvardyta kaip didžiausias šios programos priešas. Buvo nurodyta stiprinti, kiek tik įmanoma, antireliginę propagandą ir veiklą. Tam tikslui buvo įvykdyta skubi specialiųjų institucijų reforma, suteikusi daugiau valdžios Valstybės saugumo komitetui (KGB).

EKB sąjungos vadovams prasidėjo sunkios dienos, nes jie tapo agresyviai nusiteikusios valdžios įkaitais. Reikėtų paminėti, kad didesnė dalis vadovų buvo represuota, o išlikę gyvi buvo paleisti iš tolimųjų Sibiro ar Šiaurės lagerių. Po kelių teistumų jie atsidūrė laisvėje ir buvo pasiryžę darbuotis Dievo karalystės labui, bet pasirodė, jog tai nebus taip paprasta.

1959 m. pabaigoje Maskvoje buvo sušauktas EKB sąjungos ir teritorinių susivienijimų atstovų ypatingas pasitarimas. Pirmininkaujantis Jakovas Židkovas pradėjo susirinkimą nieko gera nežadančiais žodžiais: „Klausimas, kurį svarstysime, sukels tarp mūsų sumaištį, nes vietinių bendruomenių augimas pastaraisiais metais kelia nerimą žmonėms, kurie priklauso kitai ideologijai. Religinių kultų taryba nurodo, kad mes turime susiaurinti ribas.“

„Ribų siaurinimas“ užtruko beveik tris dienas ir tikrai sukėlė sumaištį, kuri virto ilgai užsitęsusia audra, atvedusia prie skausmingo baptistų bendrijos skilimo. Sunku pasakyti, koks buvo komunistinės valdžios tikslas: ar prispaudus uždusinti visus, ar suskaldyti ir ardyti bendruomenes iš vidaus.

Visas reikalas slypėjo dviejuose nemažos apimties dokumentuose: „TSRS Evangelikų krikščionių baptistų Nuostatai“ ir „Instrukcinis laiškas EKB sąjungos vyresniesiems presbiteriams“. Verta pacituoti nors keletą punktų iš „Instrukcinio laiško“: „*Presbiteris neturi leisti pamaldų metu nukrypti į kvietimą skubotai prisijungti prie bendruomenės naujiems nariams, taip pat rengti koncertinius choro renginius su orkestrais, deklamacijomis ir naudoti kitas formas, kurios nenumatytos VEKBT Nuostatuose.* <...> *Bendruomenių presbiteriai turi griežtai laikytis dvejų trejų metų termino krikšto kandidatų išbandymui, kiek įmanoma stengtis mažinti 18-30 metų amžiaus žmonių skaičių ir priimti į bendruomenę tik išbandytus ir sutvirtėjusius tikėjime.* <...> *Vienintelis muzikos instrumentas pamaldose – tai fisharmonija arba vargonai ir kaip išimtis – pianinas.* <...> *Kaip taisyklė, bendruomenėse turėtų būti ne daugiau kaip dvi trejos pamaldos per savaitę.* <...> *Svarbiausia pamaldų užduotis yra ne pritraukti naujus narius, o tikinčiųjų dvasinių reikmių patenkinimas.* <...> *Vyr. presbiteris, lankydamas bendruomenes, be didelės būtinybės neturi užsiimti dvasiniais patarnavimais ir pamokslų sakymu.* <...> *Ikimokyklinio ir mokyklinio amžiaus vaikai, kaip taisyklė, pamaldose neturėtų dalyvauti.*“

Šio Instrukcinio laiško pabaigoje išvardyti dalykai, praktikuojami bendruomenėse ir atsiradę, autorių nuomone, dėl nepakankamo dėmesio įstatymams apie kultus: krikštijami nepilnamečiai, iš bendruomenės lėšų skiriama parama stokojantiems, perkami pastatai maldos namams privačių asmenų vardu, leidžiama pamaldų metu deklamuoti eilėraščius, rengiami kursai pamokslininkams ir

chorų dirigentams, chorai gieda ir kitose bendruomenėse, organizuojamos diskusijos jaunimui ir t.t. Dokumentas baigiamas žodžiais: „*Visa tai reikia išgyvendinti ir mūsų veiklą suderinti su mūsų šalyje veikiančiais įstatymais.*“

Istorikas G. Jevtuchovičius teigia, kad šie dokumentai buvo sukurti „vienoje svarbioje valstybinėje institucijoje“, o jų vykdymas užkrautas ant Sąjungos ir regioninių vadovų pečių. Ir iš tikrųjų, šių dokumentų turinys buvo labai panašus į 1929 metų „Įstatymą apie religinius kultus“, davusį pradžią žiauriausiems tikinčiųjų persekiojimams. Susirinkimo laikas buvo skirtas ne tiek šių dokumentų turiniui, kuris visas buvo nepriimtinas, kiek ieškant išeities iš šios padėties. Dokumentai buvo priimti ir išsiuntinėti į regionus...

Vėliau Sąjungos generalinis sekretorius Aleksandras Karevas aiškino, kad buvo tikėtasi, jog dėl šių dokumentų kils visuotinė neigiama reakcija ir juos bus galima atšaukti. Kadangi baptistų bendruomenių valdymo struktūra yra autonomiška, reakcija buvo įvairi. Dalis bendruomenių į šiuos dokumentus nekreipė dėmesio ir jų net nesvarstė. Kai kurios, ypač skaitlingos didžiųjų miestų bendruomenės, ar atskiri vadovai buvo linkę nesipriešinti. Tačiau ir čia šiuo klausimu nebuvo vienybės, nes atsirado raginimų kritiškai vertinti ne tik šiuos dokumentus, bet ir Sąjungos vadovų veiksmus.

1961 m. pradžioje susibūrė **Iniciatyvinė grupė**, kuri siekė surengti Ypatingąjį Sąjungos suvažiavimą. Tokio reikalavimo Sąjungos vadovybė negalėjo įvykdyti, nes valdžia net nesileido į kalbas. Savavališka veikla būtų sukėlusį valdžios rūstybę ir nepaklusnių bažnyčių uždarymą, o kai kuriuose regionuose toks susidorojimas jau buvo prasidėjęs. Aktyvūs ir drąsūs Iniciatyvinės grupės dalyviai vis aštriau kaltino EKB vadovybę bendradarbiavimu su ateistine valdžia, neryžtingumu ir baime dėl savo gyvybės. Apie sunkią padėtį Sąjungos generalinis sekretorius yra pasakęs: „Buvo pasirinkta galimybė išgyventi šį

sunkmetį, kai bandoma užtrenkti duris laisvesniam Evangelijos skelbimui.“ Gal buvo tikimasi, kad tirštėjant sutemoms ateis šviesesni laikai...

Deja, įtampa augo ir kaltinimai darėsi vis sunkesni. Kita vertus, dėl skylančių bendruomenių buvo kaltinami ir patys kaltintojai. Vilties susikalbėti liko vis mažiau. Nenorėdama atsitraukti, Iniciatyvinė grupė 1962 m. persitvarkė į **Organizacinį komitetą Ypatingajam suvažiavimui parengti**, kuriam jokio leidimo valdžia nesiruošė duoti. Komitetui vadovavo penkių narių prezidiumas iš

opozicijos. Faktiniu šio judėjimo vadovu tapo Genadijus Kriučkovas, kuris iškilus pavojui pasitraukė į pogrindį ir nelegaliai gyveno visą sovietmetį.

Beje, tarp pagrindinių jo „slėptuvių“ buvo diakono namai vienoje bendruomenėje, priklausiusioje Latvijos baptistų bendruomenių susivienijimui, kuris buvo EKB sąjungos dalis.

Reikalas įgavo politinį atspalvį (nebūtinai neigiamą), nes vis garsiau buvo reikalaujama tikintiesiems priklausančių pilietinių teisių. Prasidėjo vis stiprėjantis judėjimas už žmogaus teises, o *iniciatyvininkai* tapo pirmuoju disidentišku judėjimu Tarybų Sąjungoje. Apie blogėjančią tikinčiųjų padėtį reguliariai buvo informuojamas Vakarų pasaulis, o tai dar labiau erzino valdžią. Vėl prasidėjo masiniai areštai, o visuomenė buvo maitinama antireligine propaganda ir melais apie pavojingus liaudies priešus – sektantus. Tūkstančiai tikinčiųjų, patekę į nelegalią padėtį, rinkdavosi pamaldoms miškuose ir kitokiose atokiose vietose. Teismai, norėdami „išgelbėti“ vaikus iš žalingos aplinkos, atiminėjo juos iš tėvų.

Pagaliau po daugybės EKB Sąjungos prašymų buvo gautas leidimas 1963 m. suorganizuoti pirmąjį pokarinį baptistų suvažiavimą, kuriame dalyvavo 450 bendruomenių delegatų. Buvo aišku, jog ateistinė valdžia suprato, kad „lazda buvo perlenkta“. Suvažiavime buvo patvirtinti nauji Sąjungos Įstatai, atitinkantys tradicinius baptistų principus. Anie abu dokumentai, sukėlę tiek daug neramumų ir skilimą, buvo paskelbti negaliojančiais. EKB sąjungos vadovybė išreiškė savo atgailą ir atsiprašymą dėl praeities klaidų. Tačiau Organizacinio komiteto atstovai, svečių teisėmis dalyvavę suvažiavime, atmetė pasiūlymą dėl vienybės atkūrimo.

Vis dėlto daliai Organizacinio komiteto šalininkų tokia kieta ir vienpusiška pozicija nebuvo priimtina, ir jie pamažu pradėjo grįžti į EKB sąjungos bendruomenes. Kai kurioms Organizacinio komiteto bendruomenėms „suminkštėjusi“ valdžia suteikė galimybę registruotis nepriklausant Sąjungai, ir taip susidarė nemaža vadinamų *autonominių baptistų bendruomenių* grupė. Tai išėjo į naudą, nes dabar viename mieste galėjo legaliai egzistuoti kelios baptistų bendruomenės. Šios autonominės bendruomenės iki šiol palaiko draugiškus ryšius su EKB bendruomenėmis.

1965 m. Organizacinis komitetas nelegaliame suvažiavime patvirtino

savo savarankišką ir disidentišką veiklą, o Komitetą reorganizavo į ***Evangelikų krikščionių baptistų Bažnyčių Tarybą***, kaip atsvarą EKB sąjungai ir jos vadovams.

Reikia paminėti, kad šiame disidentiniame judėjime dalyvavo daug jaunų žmonių, kurie nebijojo galimų represijų. Vien 1961-64 m. lageriuose buvo įkalinti 155 asmenys, iš jų vyriausias buvo 76, jauniausias – 23 metų. Keturi mirė teismų metu ar nelaisvėje. Į lagerius pateko ir šeimos, pvz., tėvas, motina ir sūnus, arba tėvas su motina, o vaikai būdavo atiduodami į internatą.

Bažnyčių Taryba įsteigė leidyklą „Христианин“ („Krikščionis“), kuri krikščioniškus leidinius spausdino trijose ar keturiuose pagrindžio spaustuvėse. Viena iš jų buvo Latvijoje. 1987 metais leidykla išleido prof. Algirdo Jurėno į lietuvių kalbą išverstą „Naująjį Testamentą ir Psalmus“. Tai buvo didelis indėlis, nes oficialių, valdžios aprobuotų leidinių tiražai būdavo maži.

Šios grupės bendruomenių disidentiškai nusiteikę nariai anksti pradėjo rūpintis galimybe emigruoti į Vakarų šalis. Iš pradžių leidimus gaudavo tik atkakliausi, bet palaipsniui tokių daugėjo, ir šiuo metu didelis jų skaičius gyvena įvairiose Europos šalyse, o daugiausia – Šiaurės Amerikoje.

Albertas Latužis ✓

Padėka

Mūsų mielas brolis, LEBBS pirmininkas emeritas Albertas Latužis kovo mėnesį šventė gražų jubiliejų, ir visiems sveikintojams norėtų perduoti štai šią padėkos žinutę. O redakcija tikisi kitame TDE numeryje pasidalinti interviu su Albertu.

Tavon Akivaizdon leisk, Viešpatie, ateiti,
paliesti švento rūbo kraštą pagarbiai
ir į Tave akis pakelti,
dėkoti už visa, ką Tu dėl manęs darai.

Dėkodamas Viešpačiui Dievui už taip greitai prabėgusius gyvenimo metus, negaliu nepadėkoti ir visiems tikėjimo broliams, seserims ir draugams už nuoširdžiai paprastus ir gražius pasveikinimus mano jubiliejinio gimtadienio proga.

Jūsų Kristuje

Albertas Latužis ✓

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 80 metų

Evangelija ir muilas

Kartą Evangelijos apsakytajui teko eiti kartu su muilo fabrikantu, kuris buvo netikintis. Muilo fabrikantas sakė: „Maža naudos iš tos jūsų skelbiamos Evangelijos, nes yra dar tiek daug blogio ir tūkstančiai blogų žmonių.“

Pamokslininkas kurį laiką tylėjo. Po valandėlės jie ėjo pro gatvėje žaidžiančius vaikus, kurie kepė blynus iš purvo ir buvo baisiai išsimurzinę. Dabar buvo pamokslininko eilė. „Muilas, matyt, mažai kam tikęs pasauly, nes visur dar tiek daug nešvarumo ir taip daug nešvarių žmonių!“ „Matot, - tarė fabrikantas, - muilas tik tuomet naudingas, kai jį panaudoja.“

„Kaip tik taip, - atsakė antrasis. - Lygiai taip yra ir su Evangelija.“

„Tiesos draugas“ 1940/4 ✓

<http://www.ebf.org/failid/File/resources/prayer%20calendars/EBF%20Prayer%20Calendar%202020.pdf>

Balandžio 6-12 meldžiamės už:

Bulgarijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius:	103
Bendras narių skaičius:	2 500
Prezidentas:	Teodor Blagoev Oprenov
Generalinis sekretorius:	Vlady Raichinov

Balandžio 13-19:

Kroatijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius:	48
Bendras narių skaičius:	2 000
Prezidentas:	Ivica Horvat
Generalinis sekretorius:	Zeljko Mraz

Balandžio 20-26:

Jordanijos baptistų konvenciją . . .

Bendruomenių skaičius:	23
Bendras narių skaičius:	1 400
Prezidentas:	Rev Suheil Madanat
Sekretorius:	Latifeh Haddad

. . . ir Sirijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius:	13
Bendras narių skaičius:	600
Prezidentas:	Daas Haddad

Balandžio 27– gegužės 3:

Švedijos evangeliską laisvąją bažnyčią “Interakt”

Bendruomenių skaičius:	300
Bendras narių skaičius:	32 500
Misijos direktorius:	Ingemar Forss, Linalie Newman

Gegužės 4-10:

Serbijos (Šiaurės) baptistų bažnyčių sąjungą. . .

Bendruomenių skaičius:	69
Bendras narių skaičius:	1 983
Prezidentas:	Zvonko Janecic
Generalinis sekretorius:	Avram Dega

. . . ir Serbijos (Pietų) evangelikų krikščionių-baptistų bažnyčių sąjungą

Bendruomenių skaičius:	14
Bendras narių skaičius:	700
Prezidentas:	Cedo Ralevic
Generalinis sekretorius:	Dragisa Armus

EBF maldos kalendorių bei išsamesnę informaciją apie maldos poreikius galite rasti Europos Baptistų Federacijos internetiniame puslapyje: <http://www.ebf.org>. ✓

*Straipsniai trumpinami ir redaguojami redakcijos nuožiūra. Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su autorių nuomone.

*Jei norite atsisakyti naujienų, atsiųskite tuščią elektroninį laišką su žodeliu – NESIŪSTI.

© **Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga**

El.paštas: office@baptist.lt

Mūsų sąskaita:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

Įmonės kodas: 192077697

AB SEB bankas, Banko kodas: 70440

Sąskaitos nr. LT79 7044 0600 0415 1925